

Sygnatura akt: V GC 818/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 02 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

po rozpoznaniu w dniu 02 sierpnia 2021 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 1 350,37 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt 37/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 02 października 2018r do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1 413,76 zł (jeden tysiąc czterysta trzynaście 76/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. zwraca pozwanemu kwotę 254,85 zł (dwieście pięćdziesiąt cztery 85/100 złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt. V GC 818/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna we W. pozwem wniesionym w dniu 28 lutego 2019r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwot:

- 307,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 lutego 2019r. do dnia zapłaty,
- 7.326,57 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 2 października 2018r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z kwotą 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 18 września 2018r. doszło do kolizji drogowej, wskutek której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego, który uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił poszkodowanemu kwotę 2.035,92 zł tytułem odszkodowania. Powód wskazał, iż jego legitymacja czynna do wystąpienia z powództwem w niniejszej sprawie wynika z zawartej przez niego umowy cesji. Nadto podniósł, iż dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę między kosztem naprawy wynikającym z kosztorysu sporządzonego

na zlecenie powoda z kwotą odszkodowania wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela, a także zawiera koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy.

W dniu 20 marca 2019r. starszy referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu V Wydziale Gospodarczym w sprawie V GNc 1214/19 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Nadto, pozwany wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, iż kwestionuje zakres i wysokość szkody. Nadto pozwany podniósł, iż w uszkodzonym pojeździe stwierdził szkodę częściową oraz, że z twierdzeń powoda nie wynika, aby uszkodzony faktycznie naprawił uszkodzony pojazd. Wobec nieudokumentowania rzeczywiście poniesionych kosztów naprawy pojazdu, wysokość szkody ustalona została na podstawie przeciętnej wartości cen usług i cen części zamiennych występujących na rynku lokalnym – tzw. kosztorysowym rozliczeniem szkody w oparciu o ceny nowych oryginalnych części producenta pojazdu grupy O oraz części (...) grupy P w tym PJ – uwzględniając zakres niezbędnych do wykonania prac określonych w profesjonalnym systemie kalkulacji kosztów naprawy (...). Wypłacone odszkodowanie pokrywa hipotetyczne koszty naprawy pojazdu. Ponadto pozwany zaproponował poszkodowanemu zorganizowanie naprawy uszkodzonego pojazdu przy zachowaniu technologii producenta w warsztacie należącym do jego sieci naprawczej celem doprowadzenia auta do stanu przedkolizyjnego za wyliczoną wartość szkody.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 września 2018r. doszło do zdarzenia drogowego, na skutek którego uszkodzeniu uległ pojazd stanowiący współwłasność poszkodowanego S. N. marki V. (...) o nr rej. (...). Uszkodzony samochód był wyprodukowany w 2010r. Poszkodowany zakupił ten samochód w 2012r. Było to auto sprowadzone z Niemiec, po niewielkiej kolizji. W momencie zakupu samochód był lekko uszkodzony. Miał wgniecioną maskę, uszkodzony zderzak. (...) zostało naprawione, a wszystkie części w samochodzie były oryginalne. Poszkodowany zgłosił szkodę do pozwanego ubezpieczyciela, u którego sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych tego samego dnia. Samochód został naprawiony przez poszkodowanego. W wyniku kolizji z motocyklistą z dnia 18 września 2018r. uszkodzeniu uległa lewa strona pojazdu – lampa, zderzak, lewe zawieszenie, nadkole, płyta, maska była wgnieciona z przodu. Początkowo pozwany zaproponował poszkodowanemu 700 zł, co miało wyczerpać całe odszkodowanie. Ponadto poniesione zostały koszty lawety. Dokumenty z badania technicznego poszkodowany załączył pozwanemu, który wypłacił łącznie z kosztami lawety ok. 2.000zł. Poszkodowany nie chciał zgodzić się na taką kwotę. Sama lampa ksenonowa kosztowała 4.000 zł. Dopiero wtedy pozwany zaproponował możliwość wstawienia auta do warsztatu wskazanego przez pozwanego, w którym miano doprowadzić auto do stanu sprzed szkody. Poszkodowany nie miał zaufania do warsztatu wskazanego przez pozwanego. Poszkodowany sam naprawił samochód. Pojazd został sprzedany w lipcu 2019r.

Dowód: podsumowanie zgłoszenia szkody k. 62, zeznania świadka S.

N. – e-protokół z rozprawy z dn. 08.01.2020r. 00:06:16-00:25:21,

k. 95 v akt)

Pismem z dnia 1 października 2018r. pozwany poinformował poszkodowanego o ustaleniu wysokości szkody na kwotę 2.035,92 zł i o przyznaniu kwoty 300 zł tytułem kosztów holowania.

Dowód: pismo (...) z dn. 1.10.2018r. (k.16-17), ustalenie wysokości szkody (k. 69-72

akt)

W dniu 12 października 2018r. doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności pomiędzy S. N. i E. N. a (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. W., na podstawie której poszkodowani cedenci przekazali cesjonariuszowi wierzytelność przysługującą im od pozwanego ubezpieczyciela z tytułu poniesienia kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...). Poszkodowani zawiadomili pozwanego o przelewie wierzytelności.

Dowód: umowa cesji z dn. 12.10.2018r. (k. 33-35 akt), zawiadomienie o przelewie

wierzytelności (k. 36 akt)

W dniu 15 października 2018r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. W. zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, na podstawie której nastąpiło przekazanie wierzytelności przysługującej cedentowi z tytułu kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) przysługującej od ubezpieczyciela – (...) S.A. z siedzibą w W.. O powyższym zawiadomiono pozwanego ubezpieczyciela pismem z dn. 15 października 2018r.

Dowód: umowa cesji z dn. 15.10.2018r. (k. 22-24 akt), zawiadomienie o przelewie

wierzytelności (k. 25 akt)

W dniu 29 listopada 2018r. Biuro (...) Sp. z o.o. sporządziło kalkulację naprawy Nr 16 samochodu V. (...) nr rej. (...) na kwotę 9.362,49 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy z 29.11.2018r. (k. 37 – 43 akt)

W dniu 10 grudnia 2018r. Biuro (...) z o.o. wystawił wobec powoda fakturę VAT na kwotę 307,50 zł z tytułu opracowania i wydania opinii dla szkody częściowej.

Dowód: Faktura VAT z 10.12.2018r. (k. 44 akt)

W dniu 17 stycznia 2019r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7.326,57 zł tytułem dopłaty do odszkodowania wyliczonego zgodnie z prywatną kalkulacją zleconą przez powoda oraz kwoty 307,50 zł tytułem sporządzenia przedmiotowej kalkulacji.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 18-19 akt)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany w dniu 23 stycznia 2019r. odmówił dopłaty do odszkodowania na rzecz powoda oraz zwrotu kosztów sporządzenia kosztorysu naprawy.

Dowód: pismo pozwanego do powoda z dnia 23 stycznia 2019r. (k. 20 – 21 akt)

Uszkodzony pojazd był w dacie kolizji w dziewiątym roku eksploatacji. Został importowany do Polski w stanie używanym, uszkodzonym. Pojazd został naprawiony samodzielnie przez poszkodowanego w systemie gospodarczym. Miał nieznaną historię, nie miał udokumentowanego serwisowania. Samochód kwalifikował się do naprawy w zakładzie nieautoryzowanym.

Uwzględniając stawkę za roboczogodzinę w okresie wystąpienia szkody na kwotę 100,00 zł oraz stan rzeczowy zgodny z kosztorysami stron przy użyciu nowych części oryginalnych typu O oraz technologii producenta pojazdu koszt naprawy pozwalający na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynosi 8.797,06 zł brutto.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria jednak przy zastosowaniu części oryginalnych i zamienników o jakości (...), dla części, dla których takie zamienniki występują koszt naprawy wynosiłby 8.052,72 zł brutto.

Mając na uwadze pierwotnie wskazane kryteria koszt naprawy z zastosowaniem części oryginalnych i zamienników o najniższej cenie, dla części, dla których takie zamienniki występują wynosiłyby 3.386,30 zł brutto.

Koszt naprawy z uwzględnieniem powyższych kryteriów oraz części oryginalnych nowych i używanych, dla których biegły znalazł takie części oraz dla których zastosowanie takich części używanych jest dopuszczalne wyniósłby 5.633,56 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr. inż. J. P. (k. 110-143 akt), opinia uzupełniająca (k. 181-186 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, zeznań świadka S. N. oraz opinii biegłego sądowego mgr. inż. J. P..

Przy ustalaniu wysokości odszkodowania należnego powodowi Sąd pominął przedłożony przez niego kosztorys naprawy, opracowany na jego zlecenie, gdyż zgodnie z obowiązującym orzecznictwem stanowi on jedynie umotywowane stanowisko strony (tak wyrok SN z dnia 09.05.2007r., II CSK 77/07, L., wyrok SA w Warszawie z dnia 27.09.2011r., I ACa 133/11, L.).

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powództwo jedynie w części zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestia odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela za szkodę w pojeździe jest uregulowana w art. 822 k.c. Zgodnie z § 1 powołanego przepisu przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie natomiast z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.) w związku z art. 1 pkt 1 tej ustawy, odszkodowanie należne od zakładu ubezpieczeń odpowiadającego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela jest tożsamy z zakresem odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym wynikającym z przepisów kodeksu cywilnego określających zakres odpowiedzialności odszkodowawczej.

Stosownie do treści przepisu art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1). W tych granicach w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone (§ 2). Naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Gdyby jednak przywrócenie stanu poprzedniego było nie możliwe, albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu (art. 363 § 1 k.c.). Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

W przedmiotowej sprawie bezsporna była odpowiedzialność sprawcy kolizji za skutki zdarzenia z dnia 18 września 2018r. Sprawca kolizji posiadał zawartą u pozwanego umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zatem to ubezpieczyciel co do zasady odpowiadał za uszkodzenie pojazdu poszkodowanej, co w niniejszej sprawie pozostawało poza sporem. Sporny natomiast był zakres i wysokość szkody.

Z uwagi na konieczność wyliczenia wysokości kosztów naprawy uszkodzonego na skutek zdarzenia z dnia 18 września 2018r. pojazdu, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny mechaniki samochodowej. Biegły wskazał, iż przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę w okresie wystąpienia szkody w kwocie 100,00 zł oraz stanu rzeczowego zgodnego z kosztorysami stron przy użyciu nowych części oryginalnych typu O oraz technologii producenta pojazdu, koszt naprawy pozwalający na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynosi 8.797,06 zł brutto. Biorąc pod uwagę powyższe kryteria jednak przy zastosowaniu części oryginalnych i zamienników o jakości (...), dla części, dla których takie zamienniki występują koszt naprawy wynosiłby 8.052,72 zł brutto. Natomiast mając na uwadze pierwotnie wskazane kryteria, koszt naprawy z zastosowaniem części oryginalnych i zamienników o najniższej cenie, dla części, dla których takie zamienniki występują wynosiłby 3.386,30 zł brutto. Koszt naprawy z uwzględnieniem powyższych kryteriów oraz części oryginalnych nowych i używanych, dla których biegły znalazł takie części oraz dla których zastosowanie takich części używanych jest dopuszczalne wyniósłby 5.633,56 zł brutto.

Sąd przyjął, uznając za słuszną zawartą w opinii rekomendację biegłego, że najbardziej odpowiednim dla rozliczenia szkody był wariant III, przewidujący zastosowanie części oryginalnych i zamienników o cenie najniższej, dla części dla których takie zamienniki występują. Według tego wariantu koszt naprawy samochodu wyniósł kwotę 3.386,30 zł.

Różnica tej kwoty i kwoty przyznanego przez pozwanego odszkodowania (2.035,93 zł) podlegała uwzględnieniu z roszczenia powoda.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, również w zakresie przysługiwania powodowi uprawnienia do domagania się od pozwanego zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji w kwocie 307,50 zł.

Zgodnie z przepisem art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zdaniem Sądu brak jest adekwatnego związku przyczynowego między kosztami sporządzenia prywatnej kalkulacji a zdarzeniem drogowym z dnia 18 września 2018r. Powód jest podmiotem gospodarczym trudniącym się skupowaniem wierzytelności wobec zakładów ubezpieczeń. Zarówno koszt zakupu wierzytelności od poszkodowanego, jak i koszt sporządzenia kalkulacji pozwalającej na sformułowanie żądania pozwu stanowią, zdaniem Sądu, koszt prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej i nie mają wpływu na wysokość szkody, za którą odpowiada pozwany. Sytuacja powoda różni się od sytuacji poszkodowanego, który jeżeli zleca opracowanie kalkulacji kosztów naprawy niezależnemu podmiotowi, robi to jeszcze w toku prowadzenia postępowania likwidacyjnego przez zakład ubezpieczeń i w celu obrony swoich praw, ewentualnego odwołania od decyzji o wypłacie zaniżonego odszkodowania. Ten dodatkowy koszt powiększa jeszcze wyrządzoną mu szkodę i zasługuje na rekompensatę. Brak jest natomiast zdaniem Sądu związku przyczynowego pomiędzy kosztami cesjonariusza trudniącego się zawodowo dochodzeniem roszczeń, poniesionymi w celu ustalenia często zawyżonych kosztów naprawy a wysokością szkody. Takie koszty, nie są w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą, za którą odpowiedzialność ponosi pozwany. W tym zakresie powództwo również podlegało oddaleniu.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 359 k.c., art. 481 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr124, poz.1152 z późn. zm.).

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 zd.1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, stosunkowo je rozdzielając.

Sąd uwzględnił powództwo w 17,69 %. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 382 zł, wynagrodzenie biegłego w łącznej wysokości 1.345,15 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwotach po 1.800 zł w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Łącznie koszty postępowania wyniosły 5.361,15 zł, co oznacza, że powód powinien ponieść 82,31 % kosztów, czyli

kwotę 4.412,76 zł, a poniósł koszty w kwocie 2.999 zł (opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika i 288 zł i 800 zł zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego). Różnicę tych kwot powód winien zwrócić pozwanemu.

Sąd zwrócił również pozwanemu niewykorzystaną część zaliczki, uiszczonej przez niego na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś